

Arrest

nr. 160 082 van 15 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. MUSSCHEBROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgisch staatsburger van Georgische origine te zijn, afkomstig uit Tbilisi. U woonde er met uw echtgenote, kinderen en moeder. Sinds 2010 ongeveer werkte u als chauffeur voor Khvicha Sanaia, gamgebeli van het district Isani-Samgori in Tbilisi en tevens een goede vriend van uw familie. U deed dit werk tot de herfst van 2013. In augustus 2014 werd u door agenten naar het politiekantoor van Isani-Samgori gebracht. Daar werd er van u geëist dat u een valse getuigenis zou afleggen tegen Khvicha Sanaia. Meer bepaald zou u moeten verklaren dat hij u had gevraagd om een groep samen te stellen om misdrijven te plegen met als doel het kunstmatig opdrijven van de criminaliteit in de stad. Met uw getuigenis wilde de politie een strafzaak tegen Sanaia fabriceren. Toen u dit weigerde, werden er

bedreigingen geuit. Men zou ervoor zorgen dat u en zelfs uw zoon in de gevangenis terecht zouden komen. Toen u bleef weigeren, werd u geslagen door één van de agenten. Hij brak uw kaak en u begon te bloeden. De agenten brachten u daarop naar het ziekenhuis en waarschuwd u om niet te vertellen wat er echt gebeurd was. U werd ongeveer een week opgenomen in het ziekenhuis. Midden oktober werd u opnieuw meegenomen naar het politiekantoor en er nogmaals bedreigd. U kreeg enkele dagen bedenktijd om alsnog in te stemmen met de eisen van de agenten. U besloot dat u niet langer in Georgië kon blijven. Op 25 oktober verliet u het land en reisde per vliegtuig naar Kiev, Oekraïne. Van daaruit reisde u verder naar België, waar u arriveerde op 10 november. U vroeg asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 12 november 2014.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw rijbewijs, uw universitair diploma, twee certificaten van een opleiding belastingadministratie, vier werkbades en twee Georgische medische attesten.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u problemen zou hebben gekend met de politie in Tbilisi. U was gedurende enkele jaren de chauffeur geweest van Khvicha Sanaia, lid van de partij United National Movement en op dat moment gamgebeli van het district Isani- Samgori. Agenten zouden van u geëist hebben dat u valse verklaringen zou afleggen tegen Sanaia en zouden u bedreigd hebben nadat u weigerde mee te werken. (CGVS d.d.19/05/2015, p.10-11) Meer bepaald zou u hebben moeten verklaren dat Khvicha Sanaia u had gevraagd om een groep samen te stellen om criminele feiten te plegen en op die manier "chaos" te creëren in de stad. (CGVS, p.13) Bij een eventuele terugkeer vreest u gearresteerd te worden en in de gevangenis te belanden. (CGVS, p.21)

Omwille van de onderstaande redenen kan er evenwel geen geloof gehecht worden aan uw asielrelaas. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen aangaande Khvicha Sanaia niet overeen komen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd.

U verklaarde dat u tot de herfst van het jaar 2013 werkte als chauffeur van Sanaia en dat u dit gedurende twee à drie jaar had gedaan. Hij zou toen gamgebeli geweest zijn van het district Isani-Samgori en zou deze functie bekleed hebben tot de lokale verkiezingen van juni 2014. Hij zou tot dan ook lid zijn geweest van de gemeenteraad van de stad Tbilisi. (CGVS, p.5, 13, 14-15, 17) Nog volgens uw verklaringen zouden de autoriteiten geen onderzoek gevoerd hebben naar Sanaia in de periode dat u zijn chauffeur was en zouden ze hem in deze periode niet ondervraagd hebben. Meer nog, zolang hij gamgebeli was, zou hij geen problemen gekend hebben. (CGVS, p.15-16) Ten slotte ontkende u ook dat Sanaia ooit geprobeerd zou hebben om zijn mandaat als gamgebeli of lid van de stedelijke raad neer te leggen. (CGVS, p.17) Uit de voormelde informatie blijkt echter dat Khvicha Sanaia in de door u voorgehouden periode (van 2010 of 2011 tot juni 2014) geen gamgebeli – i.e. hoofd van de uitvoerende macht op het districtsniveau – was van het district Isani-Samgori. Informatie uit de periode 2009 tot 2012 vermeldt Temur Grigalashvili als gamgebeli (of "governor") van dit district. Bovendien werd Isani-Samgori in het voorjaar van 2013 opgesplitst in twee aparte districten (Isani en Samgori), waarvan de gamgebeli's respectievelijk Tornike Khutsishvili en Giorgi Khakhnelidze werden. Khvicha Sanaia was in de door u geschetste periode wel lid van de gemeenteraad van de stad Tbilisi. In deze hoedanigheid zou hij in 2013 verschillende keren ondervraagd zijn door de onderzoeksafdeling van het Ministerie van Financiën en het Parket. Bovendien nam hij in januari 2014 ontslag uit de gemeenteraad. Uw verklaringen worden bijgevolg op verschillende belangrijke punten tegengesproken. Khvicha Sanaia was geen gamgebeli van Isani-Samgori in de door u voorgehouden periode; hij werd wel reeds ondervraagd in de periode dat u zijn chauffeur was; en hij heeft wel zijn functie als gemeenteraadslid neergelegd voor de lokale verkiezingen van juni 2014. Indien u werkelijk Khvicha Sanaia's chauffeur geweest zou zijn en hij inderdaad een goede vriend van uw familie zou zijn, mag verwacht worden dat u omtrent dergelijke fundamentele zaken correcte verklaringen kan afleggen, zeker gezien het feit dat uw asielrelaas rechtstreeks verband houdt met hem. De vaststelling dat uw verklaringen in strijd zijn met de voormelde informatie ondermijnt dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van dit asielrelaas.

Voorts werden er enkele discrepanties vastgesteld tussen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en deze in de vragenlijst die u met de hulp van een tolk invulde op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ten eerste blijkt uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal dat u twee maal op het politiekantoor onder druk zou zijn gezet en bedreigd zou zijn, met name in augustus en midden oktober 2014. (CGVS, p.12, 20) In de voormelde vragenlijst maakte u echter maar melding van één voorval bij de politie. (vragenlijst CGVS, rubrieken 3.1 en 3.5) Geconfronteerd met de vaststelling dat u in de vragenlijst slechts één voorval bij de politie had vermeld, slaagde u er niet in een afdoende verklaring te bieden. U stelde dat u de vragen beantwoordde en opperde dat men er misschien niet naar vroeg.

(CGVS, p.21) Echter, van een asielzoeker wordt verwacht dat hij zelf de kernelementen van zijn asielrelaas aanreikt. Dat u in dit geval geen melding zou maken van het moment waarop u voor het laatst werd meegenomen en bedreigd door de politie, een feit dat bovendien de rechtstreekse aanleiding voor uw vertrek zou hebben gevormd (CGVS, p.12, 20), is niet aannemelijk te noemen. Verband houdend hiermee, situeerde u de dag dat u meegenomen werd naar het politiekantoor, daar een kaakbeenbreuk opliep door slagen en vervolgens naar het ziekenhuis werd gebracht voor het Commissariaat-generaal op het einde van augustus 2014. (CGVS, p.12) In de voormelde vragenlijst maakte u enkel melding van het feit dat u één dag opgepakt zou zijn door de politie in september 2014 (waarbij uw kaakbeen zou zijn gebroken). (vragenlijst CGVS, rubrieken 3.1) Met deze discrepantie geconfronteerd, stelde u dat het niet mogelijk was dat u gezegd had dat u in september opgepakt was omdat het enige feit dat u in september gesitueerd zou hebben uw operatie was. (CGVS, p.21) Het louter ontkennen van eerdere verklaringen, terwijl u eerder had aangegeven dat men op de Dienst Vreemdelingenzaken uw verklaringen aan u had voorgelezen voordat u had getekend, heft de discrepantie niet op. Bovenstaande inconsistenties raken eveneens aan de kern van uw asielrelaas, met name het aantal keer dat u onder druk gezet en bedreigd zou zijn door de politie alsook wanneer dit zou zijn gebeurd. De geloofwaardigheid van uw relaas wordt bijgevolg verder ondermijnd.

Verder dient nog te worden vastgesteld dat het medisch attest d.d.30/03/2015, opgesteld door een Belgische arts, vermeldt dat u naar eigen zeggen een trauma aan de onderkaak had opgelopen bij een "knokpartij" ("une rixe") in september 2014 waarvan u zich niets meer herinnerde. De vraag rijst waarom u tegenover een arts in België een andere oorzaak van uw problemen met uw onderkaak zou opgegeven dan deze die u het Commissariaat-generaal voorhield – met name dat u een breuk in het kaakbeen zou hebben opgelopen toen u geslagen werd door een agent op een politiekantoor – indien deze laatste feiten werkelijk voorgevallen zouden zijn. Hiermee geconfronteerd, bleef u erbij dat u tegen de arts had gezegd dat u was geslagen bij de politie. Dit kan evenwel niet overtuigen. Er kan immers niet ingezien worden waarom een Belgische arts in dit geval een andere oorzaak zou vermelden in een verslag van de consultatie. Deze vaststelling ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat u quasi niets wist over de huidige situatie van Khvicha Sanaia, nochtans een centraal figuur in uw asielrelaas aangezien de autoriteiten hem zouden willen viseren en daarbij zouden hebben getracht om een valse bekentenis van u te bekomen. (CGVS, p.10) Het enige dat u bleek te weten is dat hij op dit moment niet gearresteerd is. U kon verder niet zeggen of er een onderzoek naar hem loopt of er een rechtszaak hangende is. (CGVS, p.18) Een dergelijke onwetendheid is bezwaarlijk aannemelijk te noemen indien de door u voorgehouden feiten werkelijk gebeurd zouden zijn, te meer daar uw familie nauw bevriend zou zijn met Khvicha Sanaia (CGVS, p.10). Bovendien zou uw moeder wel uw problemen uitgelegd hebben aan de familie van Sanaia. (CGVS, p.17) Er kan bijgevolg aangenomen worden dat u ruimschoots de gelegenheid hebt gehad om u verder te informeren naar de actuele situatie. Ter verschoning stelde u dat u probeert contact met Sanaia en zijn familie te vermijden. (CGVS, p.19) Daar uw moeder zelf uw problemen heeft uitgelegd aan de familie van Sanaia (supra) is dit weinig overtuigend te noemen. Toen u hierop werd gewezen en gevraagd waarom u via deze weg geen informatie zou kunnen bekomen, stelde u enkel dat u uw moeder niets hebt gevraagd. Later antwoordde u nog negatief op de vraag of u uw moeder of vrouw gevraagd hebt om bij Khvicha Sanaia's familie te informeren naar diens situatie en herhaalde u even later nogmaals dat "uw familie" hier niet naar gevraagd heeft. (CGVS, p.19) Even later stelde u dan plots dat u uw schoonbroer had gevraagd om meer te weten te komen over de situatie van Sanaia. (CGVS, p.20) Echter, gelet op het feit dat u hiervan eerder geen enkele melding had gemaakt terwijl er u nochtans meerdere vragen gesteld werden over uw inspanningen om u te informeren, is dit weinig aannemelijk. Uw uiterst beperkte kennis van de actuele situatie van Khvicha Sanaia en uw passieve houding zijn bezwaarlijk te verzoenen met de door u verklaarde vrees voor vervolging.

Gelet op de bovenstaande kan er geen geloof gehecht worden aan het door u voorgehouden asielrelaas. Bijgevolg kan er niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw rijbewijs, diploma, certificaten van gevolgde opleidingen en werkbadges bevatten enkel informatie aangaande uw identiteit, academische carrière en vroegere beroepsloopbaan. Zij bevatten echter geen informatie aangaande de door u aangehaalde problemen, noch staven zij uw bewering als zou u de chauffeur van Khvicha Sanaia geweest zijn. In verband met dit laatste, dient er bovendien op te worden gewezen dat u reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken had gezegd te zullen proberen om een bewijs te bekomen als zou u werkelijk zijn chauffeur zijn geweest. (vragenlijst CGVS, rubriek 3.5) Ondanks het ruime tijdsverloop en de vermeende banden tussen uw familie en Sanaia hebt u tot op heden geen

dergelijk stuk neergelegd. De twee medische stukken uit Georgië tonen aan dat u geopereerd werd aan uw onderkaak. Er blijkt echter niet uit dat de aandoening waarvoor u geopereerd werd op één of andere wijze verbonden zou zijn aan de door u verklaarde problemen, zodat de stukken er geen objectief bewijs van vormen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de materiële en de formele motiveringsplicht.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Betreffende de politicus Khvicha Sanaia oppert verzoekende partij in haar verzoekschrift dat zij wel degelijk heeft aangegeven dat deze eveneens lid was van de gemeenteraad en dat wanneer zij naar Sanaia verwijst als Gamgebelli dit niet zo vreemd is daar hij wel degelijk in een “*voorgaandelijke periode*” Gamgebelli is geweest.

2.2.3.2. Waar verzoekende partij laat uitschijnen dat Khvicha Sanaia voor zij zijn chauffeur werd Gamgebelli is geweest en zij derhalve ook in de periode dat zij voor hem werkte – en derhalve ook bij het gehoor op het Commissariaat-generaal – hem aldus is blijven aanduiden, stelt de Raad evenwel vast dat dit verweer flagrant strijdig is aan haar verklaringen bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 19 mei 2015 waar verzoekende partij duidelijk aangeeft dat Khvicha Sanaia in de periode dat zij voor hem chauffeur was Gamgebelli was en deze functie behield tot de verkiezingen van 21 of 22

juni 2014 (administratief dossier, stuk 4, p. 4, 5, 13 en 14). Deze verschoningsgrond kan dan ook niet worden aanvaard.

Verder oordeelt de Raad dat het gegeven dat Khvicha Sanaia gemeenteraadslid was geen punt van discussie uitmaakt.

2.2.4.1. De vermelding van een “knokpartij” op het Belgisch medisch attest betreft volgens verzoekende partij geen tegenstrijdigheid daar de feiten in het politiekantoor immers perfect te beschouwen zijn als een knokpartij. *“Minstens kan bij de verklaringen in het ziekenhuis de nuance verloren zijn gegaan van hetgene verzoekende partij heft aangegeven. Verzoekende partij, die noch het Frans of Engels machtig is, kon zich in het ziekenhuis enkel met handen en voeten laten verstaan.”*, aldus verzoekende partij. Verder meent verzoekende partij dat daar waar zij in het ziekenhuis stelde dat het voorval met de politie in augustus gebeurde, terwijl zij het op het Commissariaat-generaal had over september 2014, dit het gevolg is van een snelle administratieve afhandeling van haar inschrijving in het ziekenhuis.

2.2.4.2. De Raad wijst er evenwel op dat de motivering van verwerende partij zich niet beperkt tot het woord “knokpartij”, maar tevens vermeldt dat bij de Belgische arts werd voorgehouden dat zij zich hiervan verder niets kon herinneren – wel degelijk wetende dat het op een politiekantoor gebeurde – en dat deze knokpartij had plaatsgehad in september 2014 (administratief dossier, stuk 17, deel 11, medisch attest van 30 maart 2015). Bij haar gehoor op het Commissariaat-generaal plaatste verzoekende partij deze gebeurtenis evenwel eind augustus 2014 (administratief dossier, stuk 4, p. 11 en 12). De tijdsvermeldingen in het verweer van verzoekende partij getuigen derhalve van een slechte lezing van de bestreden beslissing en stemmen niet overeen met deze vermeld in het administratief dossier. Dat verzoekende partij het in het ziekenhuis bij de dokter met handen en voeten moest uitleggen daar zij zowel Engels als Frans onkundig is, stemt evenmin overeen met de inhoud van het desbetreffend medisch attest (administratief dossier, stuk 17, deel 11) waarin uitdrukkelijk wordt vermeld dat er bij de consultatie met de dokter een tolk aanwezig was die duidelijk aangeeft dat de communicatie in het Russisch geen probleem stelt. Het is bij deze consultatie dat verzoekende partij het heeft over een knokpartij waarvan zij zich verder niets herinnert en die zou hebben plaatsgevonden in september 2014. Desbetreffende motivering van verwerende partij blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.5. Ten slotte oordeelt de Raad dat het zich niet terdege informeren over de huidige situatie van Khvicha Sanaia, de sleutelfiguur in haar asielrelaas, wat verzoekende partij zou toelaten haar eigen huidige toestand beter in te schatten, niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade en het ongeloofwaardig bevonden karakter van haar relaas bevestigt.

2.2.6. Waar verzoekende partij nog verwijst naar een medisch rapport van dokter Mathy betreffende haar kaakletsel, als bijlage bij het verzoekschrift, oordeelt de Raad dit Belgisch medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin het kaakletsel werd veroorzaakt. Bovendien doet een geneesheer vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261). Het door verzoekende partij bijgebrachte medisch rapport vermag derhalve niet de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas te herstellen.

2.2.7. Uit wat voorafgaat, dient te worden besloten dat ingevolge de vastgestelde flagrante onjuistheden en tegenstrijdigheden betreffende wezenlijke elementen van het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas aan dit relaas niet het minste geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Georgië een situatie heerst van

willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT